

Arrest

nr. 274 690 van 27 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X
handelend als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kind
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kind X, op 11 april 2022 hebben ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 28 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partijen, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 29 september 2019 België binnen met hun minderjarige zoon en dochter en verzoeken de volgende dag om internationale bescherming. Deze verzoeken worden op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) ook in naam van hun kinderen als vergezellende minderjarigen ingediend. Op 10 mei 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arresten nrs. X en X van 26 oktober 2021 weigert

de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan respectievelijk verzoeker en verzoekster.

1.2. Op 22 november 2021 verzoekt de zoon van verzoekende partijen in eigen naam om internationale bescherming. Op 28 maart 2022 neemt de adjunct-commissaris ten aanzien van hem een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoekende partijen aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Je verklaarde de Salvadoraanse nationaliteit te hebben. Je bent geboren op (...) 2007 te San Salvador. Je bent katholiek opgevoed en ging naar school tot het zesde leerjaar. Je woonde in Credisa – Soyapango. Op 22 september 2019 vertrok je samen met je vader C. O. C. F. (...), moeder B. E. L. D. C. (...) en zus B. J. C. L. (...) uit El Salvador. Jullie vlogen via Spanje naar Nederland van waaruit jullie de trein naar België hebben genomen en waar jullie zijn aangekomen op 23 september 2019. Je ouders dienden vervolgens een verzoek om internationale bescherming in op 30 september 2019. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je ouders ook in naam van jou en je zus als vergezellende minderjarigen ingediend.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 10 mei 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van jouw ouders. Ze tekenden beroep aan tegen deze beslissing, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde de beslissing van het CGVS bij arrest van 26 oktober 2021.

Jij diende in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in op 22 november 2021. Je zus deed hetzelfde op 4 februari 2022. Tijdens jouw persoonlijk onderhoud verklaar je dat een maand of twee voor je vertrek uit El Salvador je klasgenoot D. G. (...) op school aan jou en enkele anderen papiertjes met gebarentaal uitdeelde. Hij vroeg jullie dit vanbuiten te leren. Je stemde hiermee in omdat het je handig leek met elkaar te kunnen communiceren zonder geluid te maken. Toen je moeder dit papiertje ontdekte, maakte ze duidelijk dat deze gebarentaal door de bendes wordt gebruikt. Ze vreesde dat ze jou zouden willen inlijven. Kort nadien sprak ze je schooldirectrice hierover aan. Na onderzoek bleek D. G. (...) inderdaad tot de 'bende 18' te behoren. Later kwam je te weten dat hij had bedreigd degene die hem bij de directrice had verklikt te zullen vermoorden. Je ging vanaf toen slechts af en toe en nadien uiteindelijk helemaal niet meer naar school. Daarnaast wijs je nog op de algemene situatie in El Salvador. Er gebeuren regelmatig ontvoeringen van kinderen. Bovendien zijn de prijzen heel erg gestegen. Je ouders hebben daarenboven geen job of huisvesting meer in El Salvador.

In het kader van jouw verzoek wordt een kopie van je paspoort (d.d. 6/9/19) en een originele brief van je schooldirectrice voorgelegd.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer “de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een beslissing werd genomen.”.

In dit geval blijkt uit het administratief dossier dat jouw verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek van 30 september 2019. Je verwijst naar je klasgenoot die je vroeg gebarentaal te leren en tot bende 18 bleek te behoren. Dit asielmotief werd ook al door jouw ouders aangehaald in hun asielaanvragen. Jouw ouders zijn er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat jullie een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen (zie beslissingen CGVS en arrest RVV die aan het administratieve dossier werden toegevoegd). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jij, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken. Het louter herhalen van dit asielmotief herstelt de geloofwaardigheid ervan niet.

Bovendien blijf ook jij vaag over verschillende aspecten van je relaas, wat verdere twijfels oproept bij de geloofwaardigheid van deze motieven. Zo weet je niet of behalve je moeder nog andere personen de school hadden verwittigd in verband met de briefjes met gebarentaal. Je hebt hier ook niet naar geïnformeerd. Er was voor zover je weet niemand op de hoogte dat je moeder zulk gesprek gehad had met de schooldirectrice (CGVS p.12-13). Verder weet je tevens niet of iemand anders problemen heeft ondervonden nadat die bedreiging door D. G. (...) werd geuit, noch heb je hiernaar geïnformeerd (CGVS p.15). Een dergelijke laconieke houding doet verdere afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door jou ingeroepen vrees.

Wat er ook van zij, verder kan nog worden aangehaald dat je nergens aangeeft zelf concrete problemen te hebben ondervonden in El Salvador. D. G. (...) ondervond geen problemen nadat ontdekt werd dat hij tot een bende behoorde. Hij bleef gewoon dagelijks naar school komen (CGVS p.13). Het is dan ook vreemd dat door hem bedreigd werd dat degene die hem verklikte vermoord zou worden (CGVS p.8). Wat er ook van zij, het is zeer belangrijk te vermelden dat nergens uit je verklaringen blijkt dat hij wist dat jij of jouw moeder hem verklikte. Je zegt immers expliciet dat hij niet wist wie er was gaan klikken (CGVS p.14). Er is niets gebeurd wat erop wijst dat jij om die reden geïsoleerd zou worden. Je geeft simpelweg toe niet te weten of hij hier al dan niet van op de hoogte is (CGVS p.16). Toen hij je het papiertje met gebarentaal gaf, stemde je bovendien in dit vanbuiten te leren (CGVS p.11). Dit wijst er allerminst op dat je bij terugkeer een gegronde vrees voor vervolging zou hoeven te koesteren.

Je verwijst tevens naar de algemene onveilige situatie in El Salvador. Er zouden regelmatig ontvoeringen van kinderen plaatsvinden. Je beweert dat een dertienjarig kind zou zijn ontvoerd. Over de omstandigheden waarin dit gebeurde kun je echter niet veel zeggen. Je weet niet de naam van het kind, noch door welke bende of om welke reden het werd ontvoerd. Bovendien heb je de zaak niet meer verder opgevolgd, je weet zelfs niet of het kind ondertussen al dan niet werd teruggevonden (CGVS p.16-17). Dit is dan ook een te algemeen gegeven en wijst niet op een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie in jouw hoofde.

Tot slot wijs je er nog op dat de prijzen in El Salvador sterk zijn gestegen en dat je ouders er geen job en huisvesting meer hebben (CGVS p.16). Hierover dient te worden opgemerkt dat dit geenszins van die aard is om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen. Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Er dient tevens te worden gewezen op het feit dat jouw ouders zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indienden nadat hun weigeringsbeslissing definitief werd op 26 oktober 2021 (CGVS p.17). Nochtans komen de motieven die je tijdens jouw verzoek van 22 november 2021 aanhaalt grotendeels overeen met hetgeen zij tijdens hun verzoek aanhaalden. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat indien deze motieven op waarheid zouden berusten, ook jouw ouders zelf terug een verzoek om internationale bescherming zouden indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen. De

vaststelling dat ze er niet voor kozen een nieuw verzoek in te dienen, ondermijnt dan ook de ernst van jullie voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat je ouders de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruikten ten einde jullie recht op opvang, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door jou voorgelegde documenten wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. Je paspoort heeft niets te maken met jouw asielrelaas, maar vormt enkel een indicatie wat betreft je identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie staan. In de brief van je schooldirectrice wordt enkel vermeld dat je er school liep en dat er veiligheidsproblemen zouden zijn geweest (zie vertaling toegevoegd aan administratief dossier). Dit document heeft echter onvoldoende bewijskracht voor het aantonen van jouw gegronde vrees voor vervolging. Documenten kunnen immers enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een apart verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6, § 3, (eerste lid,) 6°, van Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht. Tevens blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekende partijen van mening zijn dat het zorgvuldigheidsbeginsel wordt geschonden.

Na het citeren van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet stellen verzoekende partijen dat de adjunct-commissaris het verzoek van hun zoon weigert ontvankelijk te verklaren en meent dat hun zoon zich volledig op hun relaas baseert, wat volgens hen niet het geval is.

Vervolgens betogen verzoekende partijen dat hun zoon nog een kind was toen hij samen met hen uit El Salvador vluchtte en dat hun zoon zich uiteraard voor een groot deel op hun relaas baseert. Hun vrees en de vrees in hoofde van hun zoon is nog steeds actueel, aldus verzoekende partijen. Zij voeren aan dat hun zoon tijdens het gehoor ook zijn eigen persoonlijke vrees om gerekruteerd te worden door de bendes aanhaalde en uitgebreid vertelde wat hem was overkomen. Ter staving hiervan citeren zij uit de notities van het persoonlijk onderhoud van hun zoon bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS).

Verzoekende partijen stellen dat hun zoon een jongeman van 15 jaar oud is die het “*uitgeknipte*” profiel heeft om geïmagineerd, ontvoerd en/of gerekruteerd te worden door de bendes in El Salvador. Ze menen dat hij reeds in het verleden in “*hun vizier*” kwam en dat hij bij een gedwongen terugkeer nog meer geïmagineerd zal worden. Dat dit niet een ‘puur hypothetische vrees’ is, blijkt volgens hen uit verschillende bronnen. Zij halen aan dat de cijfers bijzonder alarmerend zijn en citeren ter staving hiervan uit de rapporten “*El Salvador: Events of 2019*” en “*El Salvador: Events of 2020*” van Human Rights Watch. Verzoekende partijen betogen dat de bendes het aldus voor het zeggen hebben in El Salvador en dat de overheid hier niets tegen kan of wil doen. Zij menen dat het “*COI focus rapport van verwerende partij*” stelt dat de jongeren de “*slechts behandelde categorie*” van het land vormen en citeren ter staving hiervan uit de COI Focus “*El Salvador: Veiligheidssituatie*”, die geüpdatet werd op 12 oktober 2020.

Zij betogen vervolgens:

“Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik een individueel, gericht en persoonlijk onderzoek gevoerd naar de vrees in hoofde van verzoekende partij, haar specifiek en kwetsbaar profiel en de gevaren die zij persoonlijk loopt in geval van terugkeer naar EL Salvador.

In die zin meent verzoekende partij dan ook dat verwerende partij op flagrante wijze artikel 57/6 §3, 6° van de Vreemdelingenwet, de zorgvuldigheidsplicht en artikel 48/3 en 48/3 van de Vreemdelingenwet heeft geschonden.

Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan verzoekende partij geweigerd heeft.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.2 Bovendien kan verwerende partij zich niet langer verschuilen achter het argument dat bendes als een ‘criminele organisatie’ dienen te worden beschouwd en op de manier geen grondig onderzoek te voeren in hoofde van verzoekende partij door te stellen dat haar vrees en problemen met de bendes niet binnen de toepassingsgebied van het Vluchtelingenconventie zouden vallen.

Het recente rapport van NANSSEN bevestigt dat de bendes niet louter als een criminele organisatie kunnen worden bestempeld, zoals verwerende partij dat op heden doet. De situatie is veel complexer dan dat. Hun daden en beweegredenen zijn niet louter van economische aard en er dient te worden nagegaan of er een effectieve bescherming voorhanden in El Salvador tegen de bendes, die weldegelijk als politieke actoren dienen te worden beschouwd die wel degelijk een politieke agenda hebben en activiteiten uitoefenen die normaalgezien door een staat worden uitgeoefend, zoals de illegale belastingheffing of renta : (eigen onderlijning) (stuk 3 p. 54-56)

“(…)”

Verwerende partij kan zich aldus niet langer verschuilen achter het feit dat de bendes louter als een criminele organisatie dienen te worden aanzien en dat er een individuele en specifieke vrees dient te worden aangetoond.”

Mocht de Raad van mening zijn dat hun zoon niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, zo vervolgen verzoekende partijen, dan menen zij dat hij minstens in aanmerking dient te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Zij betogen dat de (humanitaire) situatie in El Salvador *anno* 2022 volledig ontspoord is en dat El Salvador gerund wordt door bendes en als een van de gevaarlijkste landen ter wereld wordt gezien. Ter staving hiervan citeren zij uit het artikel *“El Salvador: a country ruled by gangs – a photo essay”* uit The Guardian van 22 november 2019, het artikel *“A Nation Held Hostage”* van Foreign Policy van 30 november 2019 en het artikel *“El Salvador Police confirm 20 homicides in one day”* van Prensa Latina News van 11 november 2021.

Vervolgens wijzen verzoekende partijen op de noodtoestand die op 26 maart 2022 in El Salvador werd uitgeroepen nadat er op 19 maart 2022 63 mensen door bendelenden werden vermoord. Ter staving hiervan citeren zij uit het artikel *“Meer dan zestig moorden in El Salvador op een dag tijd: noodtoestand afgekondigd”* van HLN van 27 maart 2022. Zij besluiten als volgt:

“Een dergelijk niveau van geweld is ongezien in El Salvador, dat reeds als één van de meest onveilige landen ter wereld kon worden beschouwd. In het onmogelijke geval de Raad in casu niet overtuigd zou zijn dat de individuele problemen van verzoekende partij een internationaal beschermingsstatuut rechtvaardigen, dan dient toch minstens een hernieuwd onderzoek te gebeuren naar de algemene veiligheidssituatie (onder meer in het licht van deze recente feiten) alvorens er over de subsidiaire beschermingsstatus wordt geoordeeld.”

2.2. De stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift wordt een uittreksel uit de Nansen Note – 2021/2 *“El Salvador – Internationale bescherming overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag”*, p. 54-56 (stuk 3) als nieuw stavingstuk gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, dat aan de (adjunct-)commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige niet-ontvankelijk te verklaren wanneer die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, in de Vreemdelingenwet wordt gesteld:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-17, nr. 54 2548/001,108)

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

De zoon van verzoekende partijen werd op 1 maart 2022 gehoord op het CGVS om te getuigen en de redenen aan te halen waarom hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst, El Salvador. Hij verklaarde dat hij samen met zijn ouders en zus zijn land van herkomst verlaten heeft omdat hij op school benaderd zou zijn geweest door een klasgenoot, D. G., die lid was van de bende 18. Een of twee maanden voor zijn vertrek uit El Salvador zou deze klasgenoot op school aan hem en enkele anderen papiertjes met gebarentaal hebben uitgedeeld en gevraagd hebben om dit vanbuiten te leren, waarmee de zoon van verzoekende partijen zou hebben ingestemd. De zoon van verzoekende partijen stelde dat toen zijn moeder, verzoekster *in casu*, dit papiertje ontdekte, zij duidelijk maakte dat deze gebarentaal door de bendes wordt gebruikt. Kort nadien zou zijn moeder de schooldirectie hierover hebben aangesproken. Na een onderzoek door de schooldirectie zou inderdaad gebleken zijn dat D. G. tot de bende 18 behoorde. Later zou de zoon van verzoekende partijen te weten zijn gekomen dat D. G. gedreigd had de persoon die hem bij de directie had verklikt te zullen vermoorden. Daarna zou hij minder – en uiteindelijk niet meer – naar school zijn gegaan. Hij stelt bij terugkeer naar El Salvador te vrezen dat bendeleden hem zouden vermoorden en dat ze zijn zus iets zouden aandoen (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 5, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8-16). Verder wijst de zoon van verzoekende partijen ook op de algemene situatie in El Salvador. Hij haalt aan dat er regelmatig ontvoeringen van kinderen gebeuren en dat de prijzen van onder andere eten en brandstof heel erg zijn gestegen. Ten slotte stelde hij ook nog dat zijn ouders – verzoekende partijen *in casu* – in El Salvador geen job of huisvesting meer hebben (adm. doss., stuk 5, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-17).

De Raad stelt samen met de adjunct-commissaris vast dat het verzoek om internationale bescherming van de zoon van verzoekende partijen grotendeels berust op een grond die reeds door zijn ouders – verzoekende partijen *in casu* – werd aangehaald in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming, met name dat een klasgenoot van hun zoon, die tot de bende 18 zou behoren, aan hun zoon gevraagd zou hebben om gebarentaal te leren en ermee gedreigd zou hebben de persoon die hem bij de schooldirectie heeft verklikt te zullen vermoorden. In zijn arresten nrs. 262 981 en 262 982 van 26 oktober 2021 was de Raad van oordeel dat aan dit element geen geloof kan worden gehecht omdat (i) zij hierover geen coherente verklaringen aflegden, omdat (ii) zij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrachten die een ander licht konden werpen op de beoordeling in de bestreden beslissingen hierover en omdat (iii) het niet aannemelijk is dat hun zoon, nadat zijn klasgenoot had gedreigd degene te vermoorden die naar de schoolverantwoordelijke was gestapt, nog tot de vakantie in augustus naar school is blijven gaan (adm. doss., stuk 7, map met 'Landeninformatie', nrs. 5 en 6).

De zoon van verzoekende partijen betwist niet dat de weigeringsbeslissingen genomen in hoofde van zijn ouders definitief zijn en dat de beoordeling van de door verzoekende partijen aangevoerde feiten en elementen dus als vaststaand moet worden beschouwd. In de mate dat de zoon van verzoekende partijen zich *in casu* beroept op dezelfde vluchtmotieven als zijn ouders, brengt hij geen eigen feiten aan die een apart verzoek rechtvaardigen.

Bovendien wijst de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing op het volgende:

“Bovendien blijf ook jij vaag over verschillende aspecten van je relaas, wat verdere twijfels oproept bij de geloofwaardigheid van deze motieven. Zo weet je niet of behalve je moeder nog andere personen de school hadden verwittigd in verband met de briefjes met gebarentaal. Je hebt hier ook niet naar geïnformeerd. Er was voor zover je weet niemand op de hoogte dat je moeder zulk gesprek gehad had met de schooldirectrice (CGVS p.12-13). Verder weet je tevens niet of iemand anders problemen heeft ondervonden nadat die bedreiging door D. G. (...) werd geuit, noch heb je hiernaar geïnformeerd (CGVS p.15). Een dergelijke laconieke houding doet verdere afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door jou ingeroepen vrees.

Wat er ook van zij, verder kan nog worden aangehaald dat je nergens aangeeft zelf concrete problemen te hebben ondervonden in El Salvador. D. G. (...) ondervond geen problemen nadat ontdekt werd dat hij tot een bende behoorde. Hij bleef gewoon dagelijks naar school komen (CGVS p.13). Het is dan ook vreemd dat door hem gedreigd werd dat degene die hem verklikt vermoord zou worden (CGVS p.8). Wat er ook van zij, het is zeer belangrijk te vermelden dat nergens uit je verklaringen blijkt dat hij wist dat jij of jouw moeder hem verklikt. Je zegt immers expliciet dat hij niet wist wie er was gaan klikken (CGVS p.14). Er is niets gebeurd wat erop wijst dat jij om die reden geïnterviewd zou worden. Je geeft simpelweg toe niet te weten of hij hier al dan niet van op de hoogte is (CGVS p.16). Toen hij je het papiertje met gebarentaal gaf, stemde je bovendien in dit vanbuiten te leren (CGVS p.11). Dit wijst er allerminst op dat je bij terugkeer een geïnterviewde vrees voor vervolging zou hoeven te koesteren.”

Verzoekende partijen kunnen niet overtuigen met hun betoog dat hun vrees en de vrees in hoofde van hun zoon nog steeds actueel is. De Raad ziet immers niet in – en verzoekende partijen lichten niet toe – waarom dit niet door hen zou kunnen worden ingeroepen in een (volgend) verzoek om internationale bescherming dat mede namens hun minderjarige kind wordt ingediend en waarom dit element dus een apart verzoek van hun zoon rechtvaardigt. Bovendien – en ten overvloede – dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen voorbij gaan aan het gegeven dat de Raad in zijn arresten nrs. 262 981 en 262 982 van 26 oktober 2021 reeds oordeelde dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat een klasgenoot van de zoon van verzoekende partijen, die tot de bende 18 zou behoren, aan hun zoon gevraagd zou hebben om gebarentaal te leren en ermee bedreigd zou hebben de persoon die hem bij de schooldirectie heeft verklikt te zullen vermoorden. Zij kunnen evenmin overtuigen waar zij aanvoeren dat hun zoon tijdens het gehoor ook zijn eigen persoonlijke vrees om gerekruteerd te worden door de bendes aanhaalde en uitgebreid vertelde wat hem was overkomen. De onderdelen van de notities van het persoonlijk onderhoud van hun zoon die zij in hun verzoekschrift ter staving hiervan citeren, slaan immers louter op het relaas van hun zoon over de papertjes die door zijn klasgenoot D. G. zouden zijn uitgedeeld, een element dat reeds door zijn ouders werd aangehaald in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming en waaraan door de Raad geen geloof werd gehecht. Zijn zogenaamde “*persoonlijke vrees*” om “*gerekruteerd te zullen worden door de bendes*” betreft bijgevolg allerminst een eigen feit dat een apart verzoek kan rechtvaardigen.

Verzoekende partijen slagen er evenmin in om in hoofde van hun zoon eigen feiten aan te brengen die een apart verzoek rechtvaardigen waar zij (i) wijzen op het “*uitgeknipte*” profiel van hun zoon om geïsoleerd, ontvoerd en/of gerekruteerd te worden door de bendes in El Salvador, (ii) menen dat hun zoon reeds in het verleden in “*hun vizier*” kwam en bij een gedwongen terugkeer nog meer in de schijnwerpers zal lopen en geïsoleerd zal worden en (iii) stellen dat het CGVS op geen enkel ogenblik een individueel, gericht en persoonlijk onderzoek heeft gevoerd naar de vrees in hoofde van hun zoon, zijn specifiek en kwetsbaar profiel en de gevaren die hij persoonlijk loopt in geval van terugkeer naar El Salvador. In het kader van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen werd er door de Raad immers geen geloof gehecht aan het feit dat een klasgenoot van hun zoon, die tot de bende 18 zou behoren, aan hun zoon gevraagd zou hebben om gebarentaal te leren en ermee bedreigd zou hebben de persoon die hem bij de schooldirectie heeft verklikt te zullen vermoorden. De Raad oordeelde in zijn arresten nrs. 262 981 en 262 982 van 26 oktober 2021 bovendien reeds het volgende over het mogelijk risicoprofiel van de zoon van verzoekende partijen om door bendes benaderd te worden:

“Verzoekers zoon is weliswaar een jongen van 14 jaar afkomstig uit Cresida-stad, gelegen in Soyapango waar bendes zeer aanwezig zijn, maar dit is niet voldoende om een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade vast te stellen.

In de landeninformatie bijgebracht door beide partijen, kan worden gelezen dat de bendes, in de wijken die onder hun controle staan, kinderen en minderjarige jongeren gebruiken voor hun criminele activiteiten (zoals op de uitkijk staan als poste), waarbij een vraag tot ‘samenwerking’ of het verlenen van diensten kan uitmonden in rekrutering. Evenwel, niet alle kinderen en jongeren, afkomstig uit wijken die onder controle staan van een bende, lopen een even groot risico om in het vizier te komen van bendes. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers dat het risico afhankelijk is van het profiel van de jongeren, in de zin dat de bendes voornamelijk kwetsbare jongeren in moeilijke socio-economische situaties viseren die vervolgens bij de bendes aansluiting vinden en een identiteit krijgen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat rekrutering door bendes in El Salvador veelal is ingegeven door persoonlijke kenmerken zoals armoede, lage scholingsgraad of de veiligheid van henzelf en hun families. Veelal gaat het om een vrijwillige of semivrijwillige rekrutering. Zo zijn het bijvoorbeeld de ouders die zich geprivilegieerd voelen omdat de bende hun kind kiest om er deel van uit te maken dan wel de kinderen zelf die dankzij de bende een soort bescherming ervaren die ze zonder de bende niet zouden hebben of voelen zij zich gemotiveerd door het krijgen van kleine voordelen (cadeautjes, maaltijden, enz.) en het winnen van respect en sociale status (zie UNHCR guidelines, p. 35-36; COI Focus 12 oktober 2020, p. 18-19; UK Home Office “Country Policy and Information Note, El Salvador: Gangs”, februari 2020, p. 23-27 en Refugee Law Initiative “An atomized crisis: reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”, p. 15, 17, 19-20 waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020).

De Raad stelt, na zorgvuldige lezing van het rechtsplegingsdossier, vast dat, behalve zijn jonge leeftijd, het profiel van de zoon van verzoeker verder niet voldoet aan de hierboven geschetste kenmerken van jongeren die doorgaans in het vizier komen van bendes voor samenwerking, dienstverlening en rekrutering. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat in het geval van zijn zoon daar alsnog anders over moeten worden gedacht. Er blijkt niet dat verzoeker en zijn gezin zich in een precaire socio-economische situatie bevonden noch dat verzoeker of zijn gezin, inclusief zijn zoon, enige affiniteit zou hebben met de bendes. Verzoeker maakt, naast zijn vluchtrelaas dat ongeloofwaardig werd bevonden, geen gewag van andere elementen, omstandigheden of ervaringen die erop wijzen dat hij, zijn echtgenote en/of zijn zoon

bij terugkeer door MS-13 dan wel Barrio 18 zullen worden vervolgd of geïsoleerd. Zijn relaas bevat geen geloofwaardige elementen waaruit volgt dat verzoeker en zijn jongste zoon werden of zouden kunnen worden benaderd door bendes in het kader van een samenwerking of rekrutering; evenmin zijn daartoe concrete aanwijzingen, zoals ervaringen van vrienden of familie in dit kader.”

Door in hun verzoekschrift te citeren uit de rapporten “El Salvador: Events of 2019” en “El Salvador: Events of 2020” van Human Rights Watch en uit de COI Focus “El Salvador: Veiligheidssituatie”, die geüpdatet werd op 12 oktober 2020, brengen verzoekende partijen geen eigen feiten aan die een apart verzoek voor hun zoon rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen. Bovendien – en ten overvloede – stelt de Raad vast dat verzoekende partijen er hiermee evenmin in slagen om aan te tonen dat hun zoon in hun land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op het lijden van ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen en hun zoon blijven daartoe in gebreke. Bijgevolg is ook het betoog dat de bendes het voor het zeggen hebben in El Salvador, dat de overheid hier niets tegen kan of wil doen en dat de jongeren de “*slechts behandelde categorie*” van het land vormen, niet dienstig.

Verzoekende partijen betwisten verder de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing niet: *“Je verwijst tevens naar de algemene onveilige situatie in El Salvador. Er zouden regelmatig ontvoeringen van kinderen plaatsvinden. Je beweert dat een dertienjarig kind zou zijn ontvoerd. Over de omstandigheden waarin dit gebeurde kun je echter niet veel zeggen. Je weet niet de naam van het kind, noch door welke bende of om welke reden het werd ontvoerd. Bovendien heb je de zaak niet meer verder opgevolgd, je weet zelfs niet of het kind ondertussen al dan niet werd teruggevonden (CGVS p.16-17). Dit is dan ook een te algemeen gegeven en wijst niet op een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie in jouw hoofde.*

Tot slot wijs je er nog op dat de prijzen in El Salvador sterk zijn gestegen en dat je ouders er geen job en huisvesting meer hebben (CGVS p.16). Hierover dient te worden opgemerkt dat dit geenszins van die aard is om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen. Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Er dient tevens te worden gewezen op het feit dat jouw ouders zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indienden nadat hun weigeringsbeslissing definitief werd op 26 oktober 2021 (CGVS p.17). Nochtans komen de motieven die je tijdens jouw verzoek van 22 november 2021 aanhaalt grotendeels overeen met hetgeen zij tijdens hun verzoek aanhaalden. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat indien deze motieven op waarheid zouden berusten, ook jouw ouders zelf terug een verzoek om internationale bescherming zouden indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen. De vaststelling dat ze er niet voor kozen een nieuw verzoek in te dienen, ondermijnt dan ook de ernst van jullie voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat je ouders de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruikten ten einde jullie recht op opvang, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Wat betreft de actuele veiligheidssituatie in El Salvador wordt vervolgens in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gesteld:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de “UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald

profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Met het citeren van algemene informatie over El Salvador die minder recent is dan of in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund, zonder deze informatie concreet op hun zoon toe te passen, brengen verzoekende partijen in hun verzoekschrift geen elementen bij die deze appreciatie kunnen ombuigen. De Raad herinnert eraan dat elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen onderzocht dient te worden, rekening houdend met de persoon van de verzoeker om internationale bescherming, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. Bovendien heeft de door hen aangehaalde informatie voornamelijk betrekking op de hoge moordcijfers in El Salvador, wat op zich niet kan aantonen dat er sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. In het verzoekschrift wordt voorts het artikel "*Meer dan zestig moorden in El Salvador op een dag tijd: noodtoestand afgekondigd*" van HLN van 27 maart 2022 geciteerd over de noodtoestand die op 26 maart 2022 in El Salvador werd uitgeroepen nadat er 62 moorden op één dag plaatsvonden. Deze plotse toename van het aantal moorden blijkt echter een eenmalige gebeurtenis te zijn. Verzoekende partijen tonen hiermee niet aan dat de situatie in El Salvador dermate gewijzigd zou zijn dat tot een andere conclusie dan hierboven moet worden gekomen. De argumentatie in het verzoekschrift dat er, onder meer in het licht van deze recente feiten, een hernieuwd onderzoek naar de algemene veiligheidssituatie dient te gebeuren, kan dan ook niet worden gevolgd.

De adjunct-commissaris motiveert in de bestreden beslissing nog als volgt over de door de zoon van verzoekende partijen neergelegde documenten (adm. doss., stuk 6, map met 'documenten'):

"De door jou voorgelegde documenten wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. Je paspoort heeft niets te maken met jouw asielrelaas, maar vormt enkel een indicatie wat betreft je identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie staan. In de brief van je schooldirectrice wordt enkel vermeld dat je er school liep en dat er veiligheidsproblemen zouden zijn geweest (zie vertaling toegevoegd aan administratief dossier). Dit document heeft echter onvoldoende bewijskracht voor het aantonen van jouw gegronde vrees voor vervolging. Documenten kunnen immers enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is."

Deze motieven worden door verzoekende partijen niet betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

De Raad herhaalt nogmaals dat de bestreden beslissing genomen werd op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, dat de (adjunct-)commissaris-generaal toelaat het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen. *In casu* motiveert de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing op pertinente wijze dat het door de zoon van verzoekende partijen aangehaalde element dat een klasgenoot van hem, die tot de bende 18 zou behoren, hem gevraagd zou hebben om gebarentaal te leren en ermee gedreigd zou hebben de persoon die hem bij de schooldirectie heeft verklikt, te zullen vermoorden, reeds eerder door zijn ouders werd aangehaald doch dat definitief is komen vast te staan

dat hieraan geen geloof wordt gehecht en dat verder geen nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid uit de beweringen van de zoon van verzoekende partijen dat er regelmatig ontvoeringen van kinderen gebeuren, dat de prijzen van onder andere eten en brandstof heel erg zijn gestegen en dat zijn ouders in El Salvador geen job of huisvesting meer hebben. De vraag naar de aard van de motieven van de benedeleden en de eventuele band met één van de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), en ook de verwijzing naar het rapport van Nansen waaruit zou blijken dat de daden van vervolging uitgaande van bendes in El Salvador niet alleen crimineel en economisch, maar ook politiek gemotiveerd zijn, zijn in dit opzicht irrelevant. Bovendien stelt de Raad vast dat er nergens in de bestreden beslissing gelezen kan worden dat de bendes als een criminele organisatie dienen te worden beschouwd en dat de vrees en de problemen van de zoon van verzoekende partijen met de bendes niet binnen het toepassingsgebied van het Verdrag van Genève zouden vallen, zodat de grief van verzoekende partijen dat de adjunct-commissaris "*zich aldus niet langer (kan) verschuilen achter het feit dat de bendes louter als een criminele organisatie dienen te worden aanzien en dat er een individuele en specifieke vrees dient te worden aangetoond*" hoe dan ook feitelijke grondslag mist.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet oordeelt dat de zoon van verzoekende partijen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Een schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de (adjunct-)commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de zoon van verzoekende partijen op het CGVS werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de zoon van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.5. Waar verzoekende partijen uiterst (sub)subsidiar vragen om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de (adjunct-) commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN